

kort, der er jo ikke noget fristende i at holde lange Foredrag her i Tinget, i alt Fald ikke i Aften. Jeg vil da først gerne henvende et Par Ord til den højtærede Finansminister. Den højtærede Minister udtalte, at han havde ikke opfattet Statsgældsdirektørens Udtalelser om de danske Købstadkommuner paa samme Maade som jeg, ikke saaledes, at Statsgældsdirektøren havde udtalt sig nedsættende om Kommunerens økonomiske Forhold i al Almindelighed, men saaledes, at han havde tænkt paa visse Kommuner, som han havde øvet Kritik overfor. Naar den højtærede Minister har faaet denne Opfattelse, maa Grunden være den, at den højtærede Minister ikke tilstrækkelig har fulgt Statsgældsdirektørens Virksomhed paa dette Omraade. Det er ganske afgjort, at denne baade i Avisartikler og paa offentlige Møder har udtalt sig paa en saadan Maade, at det ikke kunde forstaas anderledes end, at der virkelig var sigtet til alle Kommuner. Imidlertid udtalte den højtærede Minister sig saaledes, at jeg gaar ud fra, at hvis Statsgældsdirektøren havde udtalt sig saaledes, at der derved sigtedes til alle Kommuner, vilde den højtærede Minister ikke have billiget det. Det synes jeg fremgaar af de fremsatte Udtalelser, og i saa Fald føler jeg mig overbevist om, at alle Købstadkommuner vil føle sig i Taknemmelighedsgæld til Finansministeren, thi saa gaar jeg ud fra, at hvis Statsgældsdirektøren i Fremtiden skulde henfalde til at udtale sig nedsættende i al Almindelighed om Købstadkommunernes økonomiske Forhold, vil til den Tid den nuværende Minister tage Afstand fra ham, og derved er jo allerede noget opnaaet.

Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for en Udtalelse angaaende Kommunernes Indbetaling af Statsskat. Herom udtalte Ministeren ifølge Folketingstidenden: Kommunerne maa selvfølgelig indbetale de Skatter, de paa Statens Vegne har opkrævet. Denne Udtalelse er jeg meget glad ved; den tilkendegiver nemlig ikke blot — hvad der aldrig har været Tvivl om —, at Kommunerne skal betale den Statsskat, som de har opkrævet, men deraf fremgaar ogsaa, at Kommunerne ikke skal betale Statsskat, som endnu ikke er indgaaet til dem, og da det er en ikke uvæsentlig Ting, vil jeg benytte Lejligheden til herfra at rette en Tak til den højtærede Finansminister, fordi han har udtalt sig saa klart om dette Spørgsmaal, som han har; jeg føler mig overbevist om, at det vil skabe et godt Samarbejde mel-

lem Embedsmændene i Finansministeriet og Kommunerne, naar vi kan komme ind paa denne Regel. Derimod er jeg knap saa tilfreds med den højtærede Ministers Udtalelse om, at Kommunerne ikke kan vente deres Tilgodehavende hos Staten, før alle Formaliteter er i Orden, i alt Fald ikke saa længe, Formaliteterne tager saa lang Tid at bringe i Orden i Finansministeriet, som det hidtil har været Tilfældet. Naar det fra Kommunerne modtages vore Regnskabsberetninger fra det forløbne Aar i April Maaned, saa burde Staten kunne yde os Refusionerne i Løbet af 3 Maaneder, helst til Juni Termin, og hvis det ikke kan lade sig gøre, saa i hvert Fald inden Staten kræver Penge af os den 30. Juni, men saaledes er det ikke. Det er saaledes, at de Regnskabsberetninger, som vi fra vore Kommuner har indsendt i April Maaned dette Aar, har vi endnu ikke faaet alle Pengene for, og vi har endnu Penge til gode fra for 3—4 Aar siden. Den højtærede Finansminister siger, at der gøres Regnskab op hver 3die Maaned i Ministeriet. Saa gør man ikke fuldstændig rent Bord, naar der kan ligge saadanne Regnskaber og flyde 3—4 Aar, uden at Refusionerne udbetales. Saa maa der mangle noget paa dette Omraade, og jeg vil meget henstille, om der ikke kunde foretages en Hovedrengøring i Finansministeriet, saaledes at man een Gang for alle kunde faa de gamle Regnskaber ud af Verden og for Fremtiden kunde gøre, hvad den højtærede Minister siger, man allerede gør nu, skaffe en Opgørelse hver 3die Maaned. Hvis det sker, vil vi være ude af mange Vanskeligheder. Jeg beklagede mig ligeledes over den højtærede Finansministers Udnævnelse af en Skatteraadsformand for Vestlolland. Den højtærede Minister affærdigede mig med den Besked, at det var en administrativ Sag, hvad det ogsaa er, og hvad jeg for Resten ogsaa havde erkendt i mine første Udtalelser, men ogsaa Administrationen har man Lov til at have delte Meninger om; og det er min Overbevisning, at den højtærede Finansminister har været højst uheldig ved Udnævnelsen af denne Skatteraadsformand, og jeg er ganske sikker paa her at være i Overensstemmelse med alle de interesserede Parter i Vestlolland, med alle dem, der har noget at gøre med Skattevæsenet paa Vestlolland. Men naar den højtærede Finansminister administrerer paa en saadan Maade, at alle er misfornøjede med denne Administration, maa man ikke finde noget urimeligt eller una-